ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

8 ΙΟΥΛΙΟΥ 1879. — ΑΡΙΘ. 132.

Τὸ Δελτίον δίδοται δωρεὰν πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ἑστίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῆς συνδρομῆς των. Διὰ τοὺς μὴ τοιούτους τιμᾶται ἐτησίως: Ἐν Ἀθήναις φρ. 4, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 5, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 7. — Προηγούμενα φύλλα πωλοῦνται πρὸς λεπτὰ 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1751. **Ἑστία.** Ἐκδίδοται κατὰ κυριακήν. Ἔτος Δ'. Τόμος Η', 8 Ἰουλίου 1879. Ἀριθ. 184 (132). Λεπτὰ 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4ον, σ. 20. Περιεχόμενα: Πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ φιλέλληνος Emile Egger. — Emile Egger ὑπὸ Σ. Π. Λάμπρου. — Ἐδμόνδος Ἀβού καὶ μία ἐπιστολὴ αὐτοῦ, ὑπὸ Ἀναστασίου Σ. Βυζαντίου. — Ἀναμνήσεις Ἱεροσολυμιτικαί. — Ἀποδημία εἰς ἓν μεταλλεῖον τῆς Σιδηρίας. — Τὸ Ῥάλλειον βραβεῖον τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας, ὑπὸ Χ. Ν. Φιλαδελφέως. — Βοναπάρται. — Ἀθηναϊκαὶ ἐπιστολαί. — Γνῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς Δε-λα-Ροσφουκώ. — Ἀλήθειαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα.

1752. **Περὶ ἰδιοκτησίας** ὑπὸ Β. Τ. Οἰκονομίδου. Ἀθήνησιν ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἰω. Ἀγγελοπούλου, 1879, δρ. ν. 3.

1753. **Ἑλληνικὴ μυθολογία** μετὰ συνόψεως Ῥωμαϊκῆς μυθολογίας καὶ εἰκονογραφιῶν ὑπὸ Δ. Πανταζῆ. Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῷ, 1879, 8ον, σ. ις' καὶ 359, δρ. ν. 4. [Τὸ βιβλίον τοῦτο συνετάχθη διὰ παῖδας ἐπὶ τῇ βάσει μυθολογίας γραφείσης ὑπὸ ἀγγλίδος κυρίας, κατακοσμεῖται δὲ διὰ πολλῶν ὡραίων εἰκονογραφιῶν ἐξ ἀντιγράφων παλαιᾶς καλλιτεχνίας εἰλημμένων, ξυλογραφηθεισῶν δὲ παρὰ τοῦ δοκιμωτάτου κ. Κ. Πρινάρη].

1754. **Φιλοσοφικὸν ἀπάνθισμα.** Ψυχολογία, ὑπὸ Ἰωάννου Δ. Ἀριστοκλέους, δαπάνῃ τοῦ εὐγενεστάτου κυρίου Ἀντωνίου Βλαστοῦ. Ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1879, τύποις Βουτυρᾶ καὶ Σας, 8ον, σ. 268.

1755. **Κλεῖς Πατρολογίας καὶ Βυζαντινῶν συγγραφέων,** ἤτοι εὑρετήριον πάντων τῶν συγγραμμάτων τῶν θείων ἡμῶν πατέρων, διδασκάλων καὶ συγγραφέων τῶν περιεχομένων ἐν τῇ ἐν Παρισίοις ἐκδοθείσῃ Πατρολογίᾳ εἰς τόμους ἑκατὸν ἑξήκοντα καὶ ἕνα (1857-1866) ὑπὸ Μιγνίου (Migne) ἐν ᾗ προσετέθησαν καὶ τὰ συγγράμματα ἑπτὰ Βυζαντινῶν συγγραφέων ἐκ τῆς ἐν Βόννῃ ἐκδόσεως, αὐτῶν μόνον μὴ συμπεριλαμβανομένων ἐν τῇ τοῦ Μιγνίου ἐκδόσει, ὑπὸ Δωροθέου τοῦ Σχολαρίου (πρώην μητροπολίτου Λαρίσσης, τοῦ Θεσσαλοῦ). Ἤδη πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα ἀξιώσει πολλῶν σοφῶν καὶ ἐλλογίμων ἀνδρῶν. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Γεωργίου Καρυοφύλλη, 1879, 4ον, σ. μζ' καὶ 611, φρ. 20.

1756. **Ε. Δεληγεώργης.** Ἀθήνησι, τύποις Ἀνδρέου Κορομηλᾶ, 1879, μικρὸν 8ον, σ. 49. [Ἡ ἀξιόλογος αὕτη σκιαγραφία τοῦ Ε. Δεληγεώργη ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν τοῖς ὑπ' ἀριθ. 3097 καὶ 3098 φύλλοις τοῦ Νεολόγου Κωνσταντινουπόλεως, ἅτινα ὁλοσχερῶς ἐξηντλήθησαν.]

1757. **Σκέψεις** ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς παρ' ἡμῖν δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀναγνωσθεῖσαι ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ ἑλληνικοῦ διδασκαλικοῦ συλλόγου, ὑπὸ Βρατσάνου, διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας. Φυλλάδιον ἐκ 12 σελίδων.

1758. **Ἱστορία Ἑλληνικὴ** ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι Καποδιστρίου πρὸς διδασκαλίαν ἐν τοῖς γυμνασίοις ἐρανισθεῖσα ὑπὸ ** καὶ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Δ. Η. Κυριακοπούλου καθηγητοῦ τοῦ Γ' ἐν Ἀθήναις γυμνασίου. Ἐν Ἀθήναις. 1879.

1759. **Ἐπίτομος Ἑλληνικὴ Ἱστορία** ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ νῦν πρὸς διδασκαλίαν ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις ὑπὸ Δ. Η. Κυριακοπούλου καθηγητοῦ τοῦ Γ'. ἐν Ἀθήναις γυμνασίου. Ἐν Ἀθήναις. 1879.

1760. **Τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης Συντακτικὸν** συνταχθὲν ὑπὸ Περικλέους Ἰασεμίδου καθηγητοῦ τοῦ Α' ἐν Ἀθήναις γυμνασίου καὶ ἐγκριθὲν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν βιβλίων ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητευομένων ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς σχολείοις καὶ τοῖς γυμνασίοις. Ἔκδοσις δευτέρα. Ἐν Ἀθήναις. 1879.

1761. **Βετλῆ.** Μελόδραμα ἐν δυσὶ πράξεσι. Ποίησις καὶ μουσικὴ Γ. Δονιζέττη. Εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀκριβῶς πρὸς τὴν μουσικὴν μετηνεγμένη, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Κατακουζηνοῦ [Σύλλογος Μουσικὸς καὶ Δραματικὸς] Ἀθήνησι, τύποις Ἀνδρέου Κορομηλᾶ, 1879. Ἐκδίδοται δαπάνῃ τοῦ Μουσικοῦ καὶ Δραματικοῦ Συλλόγου καὶ πωλεῖται ὑπὲρ τοῦ Ὠδείου ἀντὶ φράγκου.

Ὁ περιώνυμος περιηγητὴς σὶρ Σαμουὴλ Βαῖκερ, διατρίψας ἓξ μῆνας ἐν Κύπρῳ, θὰ δημοσιεύσῃ προσεχῶς ἐν ἰδιαιτέρῳ πονήματι τὰς ὁδοιπορικὰς αὐτοῦ ἐντυπώσεις.

— Ἐξ ἐπιστολῆς, ἐκ Τυβίγγης, ἀπευθυνομένης πρὸς τὴν Κλειώ, ἀποσπῶμεν τὰ ἑπόμενα: Ἰχνηλατῶν ἐν τῇ ἐνταῦθα Βιβλιοθήκῃ, ὅπως εὕρω μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν χειρογράφων εἴ τι σπουδαῖον καὶ καλὸν πρὸς δημοσίευσιν, ἀνεῦρον ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. Μβ, 10 τόμῳ περιήγησιν ἐν εἴδει ἡμερολογίου ἑλληνός τινος Ἰακώβου Μηλοΐτου Πατμίου, ἀνδρὸς λογίου μὲν οὐχί, ὡς εἰκάζει τις ἐκ τῶν πλείστων ἀνορθογραφιῶν τοῦ χειρογράφου, ἀλλ' ἐξ ἐκείνων, ἐφ' ὧν κάλλιστα ἐφαρμόζεται τὸ ὁμηρικὸν «ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη.... πολλῶν δ' ἀνθρώπων εἶδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω». Ἡ περιήγησις αὕτη, χρονολογουμένη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1588, καὶ περιέχουσα πλείστας περιέργους εἰδήσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, καὶ τῶν πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης, Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς διεσπαρμένων Ἑλλήνων, φέρει ἐν ἀρχῇ ἐπὶ τοῦ περισελίδου τὴν ἑξῆς ἰδιόγραφον σημείωσιν τοῦ Τυβιγγιανοῦ Μαρτίνου Κρουσίου «Ταῦτα ἔγραψέ μοι ἰδιοχείρως ὁ ἐκ Πάτμου κύριος Ἰάκωβος ὁ Μηλοΐττης, ἐν Τυβίγγῃ, τῇ ις' ἰανουαρίου ἀφπ', ἀνὴρ ἄριστος καὶ φιλογερμανικὸς Μαρτίνῳ τῷ Κρουσίῳ». Ὁ Κρούσιος ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄριστον καὶ κατατάσσων τὸ χειρόγραφόν του μεταξὺ τῶν ἄλλων τῆς Τυβίγγης, δεικνύει ὅτι οὐχὶ ἀδιαφόρως περὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν εἰδήσεων αὐτοῦ ἔκρινεν. Ἐν τῷ χειρογράφῳ ὑπάρχουσι καὶ πληροφορίαι περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΖ' αἰῶνος. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Μηλοΐτου «τὰ Ἰωάννινα εἶχον κατοίκους πάντας χριστιανοὺς Ἕλληνας, πραγματευτάδες καὶ διδασκάλους, τὸ ἑλληνικὸν δὲ στοιχεῖον ἐπεκράτει μέχρις Αὐλῶνος.»

— Τὰ μέλη τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς σχολῆς, κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι διατριβήν των, εἰσὶν ὑπόχρεα νὰ ὑποβάλλωσιν ἐτησίως εἰς τὴν «Ἀκαδημείαν τῶν ἐπιγραφῶν καὶ γραμμάτων» ἓν ὑπόμνημα πραγματευόμενον ἀρχαιολογικὸν ἢ φιλολογικὸν ἀντικείμενον, ἀναφερόμενον ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Τὸ ἀντικείμενον τοῦ ὑπομνήματος ἀφίεται εἰς τὴν ἐκλογὴν ἑκάστου μέλους. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπὸ τοῦ ἰουλίου μέχρι τέλους τοῦ ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους περιηγοῦνται τὴν Ἑλλάδα ἢ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ τὰς νήσους πρὸς ἀνεύρεσιν ἀρχαιοτήτων ἢ χάριν γλωσσικῶν μελετῶν, κατὰ τὸ ὑπόλοιπον δὲ διάστημα τοῦ ἔτους καταγίνονται εἰς σύνταξιν τῶν ἐρευνῶν των. Ἐκ τῶν ἓξ μελῶν, τῶν συγκροτούντων ἐφέτος τὴν Γαλλικὴν σχολήν, ἀνεχώρησαν κατ' αὐτάς: Οἱ κκ. Paul Girard εἰς Ῥόδον, Edmond Pottier καὶ Amedée Hauvette Besnault εἰς Λέσβον, Mondry Beaudouin εἰς Κάρπαθον καὶ B. Haussoullier εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Προσεχῶς δ' ἀναχωρεῖ εἰς Νάξον καὶ ὁ κ. Jules Martha.

— Τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν ἐξεδόθη ὁ α' ἀριθμὸς τῆς 6' περιόδου τοῦ Φωτός, τῆς γνωστῆς ἐφημερίδος τοῦ κ. Σοφ. Καρύδη.

— Διωρίσθη γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου ὁ κ. Ι. Ζωγράφος. Ὑφηγητὴς τῆς Δημοσιονομίας, ἀντὶ τοῦ κ. Γκίκα Δοκοῦ ἀποσυρθέντος τῆς ὑπηρεσίας. Τῷ κ. Δοκῷ ἐπεφυλάχθη ὁ πρὸ ἐτῶν ἀπονεμηθεὶς αὐτῷ τιμῆς ἕνεκεν τίτλος τοῦ ἐπιτίμου καθηγητοῦ καὶ ἀπενεμήθη καὶ τὸ χρυσοῦν τοῦ Σωτῆρος παράσημον μετὰ εὐαρεσκείας διὰ τὰς πολυετεῖς ἀόκνους καὶ μετὰ ζήλου ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὡς γραμματέως τοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ διατελέσαντος.